

Ni og Halvtredstydende Møde.

Torsdagen den 1ste Februar KL. 7½ Uften.

Forhandlingsprotocollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Jeg skal gjøre opmærksom paa, at der siden forrige Møde er omdeelt Underændringsforslag til eneste Behandling af Udkast til Lov angaaende Ordningen af Amts- og Jurisdictionforholdene i de i Henhold til Fredstractaten af 30te Octbr. 1864 i Kongeriget indlemmede forhen fiesvigste Districter. m. v.

Efter Dagsordenen gik man derpaa over til: Anden Behandling af „Forslag til Lov om Oplagshuse.“ (Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3373.)

Intet Ændringsforslag var stillet. Lovforslagets samtlige Paragrapher, dets Titel og Spørgsmaalet om dets Overgang til 3die Behandling fattes under Et under Forhandling.

J. Nee: Ved første Behandling af nærværende Sag blev det af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (R. C. Larsen) udtalt, at det forekom ham, at § 7 i nærværende Lovudkast godt kunde gaae ud. Jeg tillod mig dengang at bemærke, at det forekom mig, at den indeholdt en Bestemmelse, som helst ikke burde sættes i Loven, der dog var temmelig nødvendig. Af den Discussion, der senere fulgte paa, og af Uttringer, jeg fra andre Sider har erfaret, har jeg imidlertid hørt, at denne Paragraph er bleven opfattet paa en Maade, som mulig kunde give Anledning til Misforstaaelse, og jeg skal i den Anledning tillade mig at rette et Spørgsmaal til den høitærede Justitsminister. Jeg antager, at Henfigten med denne Paragraph igrunnen er at sige, at den, der har Oplagsbeviset ihænde, vil i det Tilfælde, at Altsaaade indtræffer, ogsaa have Ret til Assurancesummen, men at det derimod ikke er Henfigten dermed at tilkjendegive, at Bevillingshaveren af Oplagshu-

set skulde være pligtig til at lade Varerne assure. Jeg har hørt, at den fra nogle Sider skulde være forstaaet saaledes, men jeg kan ikke antage, at det skulde være den egentlige Mening med Paragraphen. I England er det som bekendt ikke Frilagrene, der modtage Varer, som lade Varerne assure, hvormod det er vedkommende Eier af Varerne, der selv maa sørge derved. Det følger forøvrigt maaffee af sig selv, at den, der har Beviset, tillige faaer Assurancegodtgjørelsen, i Tilfælde af at Altsaaade indtræffer, og jeg er derfor nu næsten ogsaa tilbøielig til at antage, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds mulig kan have Ret i, at denne Paragraph kan udgaae. Det skulde være mig kjær at høre, hvorledes den høitærede Justitsminister forstaaer denne Paragraph.

Justitsministeren: Saavidt jeg erindrer, tillod jeg mig allerede under forrige Behandling at antyde, hvad der efter min Mening var den rigtige Forstaaelse af denne Paragraph. Det er ganske vist ikke Tilfældet, at deri skulde indeholdes nogen Forpligtelse for Nogen, og altsaa heller ikke for Bestyrelsen af Oplagshuset, til at assure; derved man ikke udtrykkeligt paatager sig Saadant, enten ved Vedtægterne eller ifølge særlig Aftale, antager jeg ikke, at Bestyrelsen af Oplagshuset paa nogen Maade kan være pligtig til at tilsvare Assurance. Her er udtalt den Sætning, at, naar Ulykkestilfældet er foregaaet, træder Assurancesummen, forsaavidt der er en saadan, istedetfor selve Varerne, og altsaa faaer Besidderen af Oplagsbeviset den samme Ret over hiin, som han havde over disse. Dette troer jeg er Betydningen af den omhandlede Sætning, og det er vistnok ikke overflødig at udtale Saadant, thi ellers vilde Assurancesummen ingenlunde komme til at staae i det Henhold til Besidderen af Oplagsbeviset, som Varerne have gjort.

Fallesen: Naar jeg ved forrige Behandling hittede, at jeg ved denne agtede at stille nogle Ændringsforslag til det foreliggende Lovforslag, men jeg desuagtet ikke har gjort det, er det, fordi der fra mange Sider er ht-